

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У МІСТІ КИЄВІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ
01601, м. Київ, вул. Володимирська, буд. 15**

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозри**

м. Київ

«23» серпня 2022 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого управління ГУНП у м. Києві майор поліції Вовк Віталій Валентинович, розглянувши матеріали кримінального № 42022100000000188 від 10.05.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279, 480, 481 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Михайлову Олександрову Васильовичу,
17.12.1976 року народження, уродженцю
м. Щастя Жовтневого району Луганської
області, українцю, громадянину України,
зареєстрованому та проживаючому за
адресою: Луганська область, м. Щастя,
вул. Республіканская, [REDACTED]

про те, що він обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у передачі матеріальних ресурсів незаконним збройним та воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, збройним та воєнізованим формуванням держави-агресора, а також у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

Так, 24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної

української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади РФ та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та Збройних Сил РФ вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців

Збройних Сил РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим ім. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та Російської Федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного умислу впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської Федерації (далі – ГШ ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб Збройних Сил РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося для досягнення військово-політичних цілей РФ, що на думку співучасників були прямо пов'язані із необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

У подальшому, представниками влади і Збройних Сил РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території держави.

Так, у березні-квітні 2014 року в м. Луганськ та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 проведено незаконний референдум з питання «Про підтримку акту про державну самостійність Луганської народної республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення незаконного псевдодержавного утворення «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»).

З метою забезпечення діяльності самопроголошеної «ЛНР» представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані підрозділи політичного (так звані «органи державної влади «ЛНР»») та силового блоків (до складу яких увійшли представники так званих правоохоронних органів та незаконних збройних формувань), які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні стосунки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також розробили план

злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Луганської області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, Російської Федерації на території Луганської області так званої «ЛНР», які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» No 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» No 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» No 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями, а органи державної та місцевої влади України та бюджетні установи, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 595 від 07.11.2014, припинили свою діяльність на вказаних територіях та переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

19.02.2022 керівництвом РФ в умовах триваючого міжнародного збройного конфлікту в порушення положень ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, ст. 36 Конвенції про права дитини, Європейської конвенції про здійснення прав дітей, ст. ст. 30, 30-1 Закону України «Про охорону дитинства» на тимчасово окупованій території Луганської області оголошено примусову загальну мобілізацію громадян України, які мешкають на тимчасово окупованій території Луганської області, в тому числі неповнолітніх, для участі у військових діях, спрямованих проти держави Україна.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент Російської Федерації (далі - РФ) Володимир Путін, а також інші невідомі на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 No 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою

застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інших областях та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24.02.2022 Указом Президента Володимира Зеленського № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який наразі продовжено до 21.11.2022.

У подальшому, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «ЛНР», які є частиною окупаційної адміністрації РФ, здійснили тимчасову окупацію території м. Щастя Луганської області з державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України за № 25 від 25.04.2022 затверджено Перелік територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 25.04.2022. Так, до вказаного Переліку увійшов Щастинський район Луганської області разом із Щастинською міською територіальною громадою. Відповідно до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України за № 25 від 25.04.2022 (у редакції наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України за № 188 від 17.08.2022) Щастинська міська територіальна громада свого статусу не змінила.

Згідно із наказом ТОВ «ДТЕК Східенерго» за № 18 від 01.03.2022 «Про тимчасове призупинення виробничої діяльності ДТЕК Луганська ТЕС», визнано тимчасово призупиненою з 01.03.2022 виробничу діяльність ДТЕК Луганська ТЕС, всім працівникам ДТЕК Луганська ТЕС заборонено з'являтися та знаходитися на території ДТЕК Луганська ТЕС протягом періоду призупинення виробничої діяльності ДТЕК Луганська ТЕС; встановлено, що наказ є обов'язковим для виконання всіма працівниками ДТЕК Луганська ТЕС; у разі вчинення працівниками Луганська ТЕС дій, що суперечать цьому наказу, Товариство, керівництво Товариства та керівництво ДТЕК Луганська ТЕС не несуть відповідальності за такі дії.

Так, у не встановлений досудовим розслідуванням час, але не раніше 28.03.2022 та не пізніше 07.05.2022, О.В. Михайлов, перебуваючи на території

м. Щастя Луганської області, тобто на території, тимчасово окупованій ЗС РФ, займаючи посаду керівника департаменту з управління виробництвом Луганської ТЕС, що входить до складу ТОВ «ДТЕК Східенерго», та договір з яким було тимчасово призупинено на підставі наказу ТОВ «ДТЕК Східенерго» за № 19 від 25.03.2022 «Про призупинення дії трудових договорів з працівниками ДТЕК Луганська ТЕС», діючи умисно та добровільно, погодився співпрацювати зі збройними та воєнізованими формуваннями, створеними на тимчасово окупованій території, збройними та воєнізованими формуваннями держави-агресора, провадити господарську діяльність у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

Зокрема, О.В. Михайлов, займаючи посаду керівника департаменту з управління виробництвом Луганської ТЕС ТОВ «ДТЕК Східенерго», діючи добровільно та умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, не раніше 28.03.2022 та не пізніше 07.05.2022 передав окупаційній владі цілісно-майновий комплекс Луганської ТЕС по вул. Гагаріна, 1 «О» в м. Щастя Новоайдарського району Луганської області на загальну суму станом на 01.03.2022 – 1 079 344 182, 18 грн., який на праві власності належить ТОВ «РЕМТЕХПОСТАВКА», після чого 07.05.2022 відбувся запуск роботи Луганської ТЕС під контролем та на користь окупаційної влади, в присутності голови т. зв. «ЛНР» Пасічника Леоніда Івановича, під час якого Михайлов О.В. був представлений окупаційною адміністрацією як директор Луганської ТЕС. Крім того, станом на 28.03.2022 на балансі відокремленого підрозділу «Луганська ТЕС» ТОВ «ДТЕК Східенерго» обліковувалося майно загальною балансовою вартістю 38 643 606, 72 грн., а саме: основні засоби на суму 195 720, 30 грн.; нематеріальні активи на суму 39 701, 39 грн.; виробничі запаси на суму 37 872 378, 80 грн.; напівфабрикати на суму 534 976, 23 грн.; грошові документи на суму 830 грн. Таким чином, О.В. Михайлов передав матеріальні ресурси незаконним збройним та воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, збройним та воєнізованим формуванням держави-агресора.

Крім того, зайнявши посаду директора Луганської ТЕС, яка перебувала під контролем т. зв. «ЛНР», тобто незаконного збройного та воєнізованого формування, створеного на тимчасово окупованій території, а також збройних та воєнізованих формувань держави-агресора – РФ, які 24.02.2022 вторглися на територію України, О.В. Михайлов забезпечив роботу Луганської ТЕС як т. зв. Державного унітарного підприємства Луганської Народної Республіки «Республіканська мережева компанія» Луганська тепла електрична станція Міністерства палива, енергетики і вугільної промисловості Луганської Народної Республіки, тим самим почав провадження господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора.

захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 Кримінального процесуального кодексу України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог Кримінального процесуального кодексу України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виносяться (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 Кримінального процесуального кодексу України, та вимагати відкриття матеріалів, згідно зі статтею 290 Кримінального процесуального кодексу України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому Кримінальним процесуальним кодексом України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

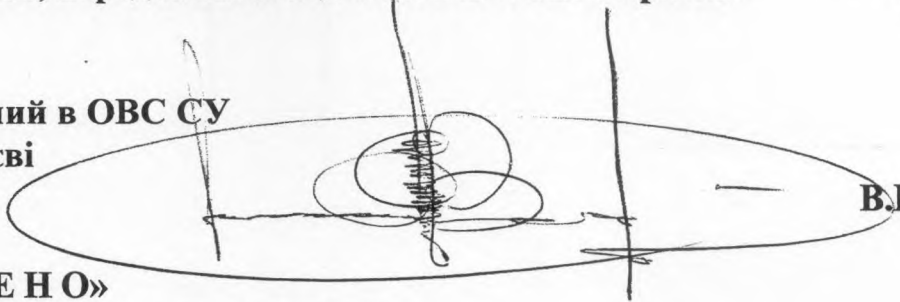
18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Таким чином, Михайлов Олександр Васильович підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у передачі матеріальних ресурсів незаконним збройним та воєнізованим формуванням, створеним на тимчасово окупованій території, збройним та воєнізованим формуванням держави-агресора, а також у провадженні господарської діяльності у взаємодії з державою-агресором, незаконними органами влади, створеними на тимчасово окупованій території, у тому числі окупаційною адміністрацією держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 111-1 КК України.

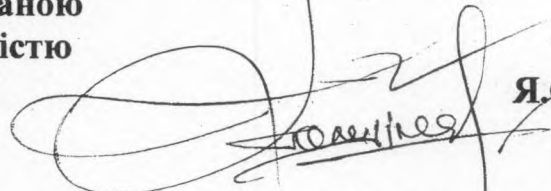
Старший слідчий в ОВС СУ
ГУНП у м. Києві
майор поліції

В.В. Вовк

«П О Г О Д Ж Е Н О»

Заступник начальника першого відділу
процесуального керівництва при провадженні
досудового розслідування територіальними
органами поліції та підтримання публічного
обвинувачення управління нагляду за додержанням
законів Національною поліцією України та органами,
які ведуть боротьбу з організованою
та транснаціональною злочинністю
Київської міської прокуратури

Я.О. Тализіна

Про підозру мені повідомлено та письмове повідомлення про підозру
від «__» _____ 2022 року отримав о «__» год. «__» хвилин
«__» _____ 2022 року

Підозрюваний: _____ / _____

На підставі статті 276 Кримінального процесуального кодексу України підозрюваній невідкладно повідомлені та детально роз'яснені її права, як підозрюваної, передбачені статтею 42 Кримінального процесуального кодексу України, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» _____ 2022 року

Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:

Старший слідчий
майор чеків

ВОВС СУРГУП

г.м. Київ
Б.В. Ревк